Baza matematică

CAPITOLUL III

Cuprins

Introducere

Mulțimi

Logarimi

Sume și recurențe

Tehnici pentru demonstrații matematice

Inducție matematică și recursivitate

Exerciții

Introducere

Dezvoltarea și analiza algoritmilor presupune cunoștințe de bază de analiză matematică:

- Funcții, funcții logaritmice și limite
- Mulţimi şi relaţii pe mulţimi
- Serii şi sume
- Recursivitate
- Tehnici pentru demonstrații matematice

Conceptul de **mulțime** are o aplicabilitate largă în domeniul calculatoarelor

O mulțime este o colecție de elemente unice

Elementele de obicei aparțin unui tip

Nu există conceptul de duplicare într-o mulțime

Orice valoare poate să aparțină sau să nu aparțină mulțimii

Exemplu:

M= { 1; 7; 23} – tipul întreg

 $1 \in M$ – elementul 1 aparține mulțimii M

 $2 \notin M$ – elementul 2 nu aparține mulțimii M

Ex. $M = \{ 1; 7; 23 \} Q = \{ 1; 2; 23 \} - \text{tipul întreg} \}$

Reuniunea mulțimilor: M U Q = $\{1; 2; 7; 23\}$

Intersecția mulțimior: $M \cap Q = \{1, 23\}$

Diferența mulțimilor: M-Q = { 7}

 $Q-M=\{2\}$

Mulţimea vidă = \emptyset

Familia tuturor submulțimilor: Pentru M= { 1; 7; 23}, familia tuturor submulțimilor

 $P = \{\emptyset, \{1\}, \{7\}, \{23\}, \{1;7\}, \{1;23\}, \{7;23\}; \{1;7;23\}\}$

O **secvență** = o colecție de elemente într-o anumită ordine, care se pot repeta.

Atenție: secvența **poate conține elemente duplicate**.

Secvența < 1, 2, 3 > este diferită de secvența < 1, 3, 2 >

O **relație** R definită pe o mulțime S, este un set de perechi ordonate, formate din elemente ale lui S

Exemplu

 $S = \{a,b,c\}$

 $R1 = \{ <a,c>, <b,c>, <c,b \}$ este o relație

 $R2 = \{ \langle a,a \rangle, \langle a,c \rangle, \langle b,b \rangle, \langle b,c \rangle, \langle c,c \rangle \}$ este o altă relație

Notația xRy, ne arată ca elementele <x , y> sunt în relația R

Ex: 2 <= 3, <2,3> sunt in relația mai mic sau egal (sau 2 mai mic sau egal cu 3)

O relație poate fi:

- \circ Reflexivă dacă aRa pentru oricare a \in S
- ∘ Simetrică dacă aRb atunci și bRa, pentru oricare a ∈S
- ∘ Antisimetrică dacă aRb și bRa, atunci a=b, pentru oricare a,b ∈S
- Tranzitivă dacă aRb şi bRc, atunci aRc, pentru oricare a,b,c ∈S

O relație este una de echivalență dacă este este reflexivă, simetrică și tranzitivă

Exemplu

- Pentru întregi = este o relație de echivalență
 - 1. a=a
 - 2. Daca a=b atunci b=a
 - 3. Daca a=b si b=c atunci a=c

Logaritmi

Logaritm in baza b din y este puterea la care trebuie ridicat b ca să obținem valoarea y

$$log_b y = x$$

Dacă $\log_b y = x$ atunci $b^x = y$ și $b^{\log}_b y = y$

Proprietăți:

$$log_A B = \frac{log_C B}{log_C A}$$
, $A, B, C > 0, A \neq 1$

$$log(AB) = log A + log B$$
, $A,B > 0$

$$\log (A/B) = \log A - \log B, A,B > 0$$

$$log(A^B) = B log A, A, B > 0$$

$$log 1 = 0$$

Logaritmi

În domeniul calculatoarelor și tehnilogiei informației se folosește cu preponderență baza 2 pentru logaritmi

Ex: Care este numărul minim de biți necesari pentru a reprezenta n valori distincte

Răspuns $\lceil log_2 n \rceil$ = ceiling $(log_2 n)$

Pentru 1000 de valori, avem nevoie de cel puțin 10 biți , $\lceil log_2 1000 \rceil$ =10, 2^{10} =1024

Sume și recurențe:

Exemplu de utilizare: Când analizăm timpul de rulare pentru program care conține bucle, trebuie să adunăm timpii de rulare pentru fiecare iterație.

Notație:

$$\sum_{i=1}^{n} f(i)$$

Suma valorilor funcției f, pe un interval de valori întregi (i = $\overline{1, n}$)

De obicei se dorește înlocuirea sumei cu o ecuație algebrică echivalentă, proces numit **rezolvarea** sumei

Exemple:

$$\sum_{i=1}^{n} i = \frac{n(n+1)}{2}$$

$$\sum_{i=1}^{n} i^2 = \frac{2n^3 + 3n^2 + n}{6} = \frac{n(2n+1)(n+1)}{6}$$

$$\sum_{i=1}^{\log n} n = n \log n$$

$$\sum_{i=0}^{\infty} a^{i} = \frac{1}{1-a} \ pentru \ 0 < a < 1$$

$$\sum_{i=0}^{\infty} a^{i} = \frac{a^{n+1} - 1}{a-1} \ pentru \ a \neq 1$$

$$\sum_{i=0}^{n} 2^{i} = 2^{n+1} - 1$$

$$\sum_{i=0}^{\log n} 2^{i} = 2^{\log n} - 1 = 2n - 1$$

$$\sum_{\substack{i=1\\\log n}}^{n} \frac{1}{2^{i}} = 1 - \frac{1}{2^{n}}$$

$$\sum_{i=1}^{\log n} \frac{1}{2^{i}} = 2 - \frac{n+2}{2^{n}}$$

Echivalențele pot fi demonstrate prin inducție matematică

În matematică se spune că un **șir** a_n este definit printr-o **relație de recurență** dacă fiecare termen al acestuia poate fi scris ca o funcție de termeni anteriori

Exemplu funcția factorial:

$$\begin{cases} n! = (n-1)! \cdot n, \text{ pentru } n>1 \\ 1!=0!=1 \end{cases}$$

Funcția Fibonacci

$$\begin{cases} Fib(n)=Fib(n-1)+Fib(n-2), pentru n>2 \\ Fib(1)=Fib(0)=1 \end{cases}$$

Exemplu de utilizare: Pentru calculul timpului de rulare a unei funcții recursive

Ex. funcția factorial

Pentru cazurile de baza 0 și 1, durata funcției este constantă, în rest timpul poate fi modelat prin ecuația:

T(n) = T(n-1) + c, $pentru\ n > 1$, T(0) = T(1) = c, unde c = constantă, și T(n) costul apelului pentru valoarea n

Ca în cazul sumei, dorim să reducem ecuația la o formă compactă

Expandăm ecuația

$$T(n) = T(n-1) + c$$

$$= (T(n-2) + c) + c$$

$$= T(n-2) + 2c$$

$$= T(n-3) + 3c$$
...
$$= T(1) + (n-1)c$$

$$= nc$$

Formula se demonstrează prin inducție matematică

Rezolvarea unei probleme are două părți: investigarea și demonstrația

Prin **investigare** căutăm o soluție și o dată gasită aceasta trebuie demonstrată ca fiind soluția corectă pentru toate cazurile vizate

Pentru demonstrarea unei soluții matematice avem o serie de metode standard

Cele mai folosite tehnici:

- o Deducția, demostrarea directă
- Demonstrarea prin contradicție
- Inducţia matematică

Demonstrarea directă

- Prin deducție logică, folosind logica matematică
- Ex: pentru a demonstra că două propoziții matematice P și Q sunt echivalente, se poate demonstra că P implică Q și Q implică P

Demonstrarea prin contradicție, demonstrația indirectă

- Demonstrația prin contradicție este o formă de demonstrație care stabilește adevărul sau validitatea unei propoziții
- Demonstrarea prin contradicție, pleacă de la ipoteza că teorema este falsă, apoi folosind logica arată că asumarea propoziției ca fiind falsă duce la o contradicție
- Pentru a demonstra că o soluție nu este corectă ajunge să aducem un contraexemplu
- Ca urmare, niciun numar de exemple pozitive nu pot demonstra o teoremă

Exemplu

- Propoziția: Nu există o valoare maximă pentru numerele naturale
- Demonstraţie:
 - Pasul 1 Negarea propoziției și asumarea ei ca ipoteză. Există o valoare maximă pentru numerele naturale (o notăm cu M)
 - Pasul 2 Demonstrăm că ipoteza duce la o contradicție.
 - N = M+1, N este tot un numar natural pentru că este suma a două numere naturale
 - N>M => Ipoteza este falsă

Inducția matematică

Este o modalitate de demonstrație utilizată în matematică pentru a stabili dacă o anumită propoziție este valabilă pentru un număr nelimitat de cazuri, contorul cazurilor parcurgând toate numerele naturale

Poate fi folosită pentru o gamă largă de teoreme

Este folosită în recursivitate

Conține doi pași principali: cazul inițial și pasul de inducție

Fie Trm deorema de demonstrat pentru un parametru pozitiv n. Prin inducție matematică se va demonstra că Trm este adevărată pentru orice valoare n, pentru n>c (unde c este o constantă), dacă următoarele condiții sunt adevărate:

- 1. Cazul inițial: Trm(c) este adevărată
- 2. Pasul de inducție: Dacă Trm(n-1) este adevărată, atunci și Trm(n) este adevărată

Pentru pasul 2, avem varianta de inducție puternică (strong induction) prin care demonstrăm că dacă Trm(k) este adevărată pentru oricare k, c<=k<=n, atunci Trm(n) este adevărată.

Recursivitatea este o metodă de rezolvare a problemelor, în care găsirea soluției se bazează pe împărțirea problemei în instanțe mai simple

În oricare din variantele inducției, avem o asemănare puternică între demonstrarea prin inducție și recursivitate:

- Ambele au cazuri simple/ de bază
- Ambele se bazează pe instanțe simplificate ale aceleași probleme

Exemplu

Suma lui Gauss

$$S(n) = n(n+1)/2$$
, pentru $n>=0$

Pasul 1: Caz de baza, n=1, S(1)=1(1+1)/2=1 (Adevarat)

Pasul 2: S(n-1) -> S(n)

$$S(n-1) = (n-1)(n-1+1)/2 = (n-1)n/2$$

$$Dar S(n) = S(n-1) + n$$

$$S(n) = (n-1)n/2 + n = (n^2 - n + 2n)/2 = n(n+1)/2$$

Exemple

Demonstrația $T(n) = n \cdot c$, pentru timpul de execuție al funcției factorial recursive, pentru $n \ge 1$

```
n! = \begin{cases} 1, n = 1 \\ n * (n - 1)!, n > 1 \end{cases}
Pasul 1: T(1) = c, caz de bază
Pasul 2: T(n-1) -> T(n), (daca T(n-1) = (n-1)c => T(n) = nc)
T(1) = c, T(2) = c + c = 2c, ... T(k) = kc =>
T(n-1) = (n-1)c
T(n) = T(n-1) + c, (din definitie)
T(n) = (n-1)c + c = n \cdot c
```

```
long factorial(int n)
{
    if (n == 1)
        return 1; //conditia de oprire
    else
    return(n * factorial(n - 1));
}
```

În mod asemănător cu inducția matematică și recursivitatea conține două cazuri (doi pași):

- Cazul de bază
 - rezolvă problema pentru cel mai mic/ cel mai simplu set de date
- Cazul recursiv
 - definește ipoteza (pentru inducție matematică) presupunem rezolvă problema prin apelul funcției pe un set de date restrâns (simplificat)
 - bazat pe ipoteză, combină apelurile pe seturile restrânse de date, pentru a rezolva problema pentru setul de date de intrare dat

Ex1: Să se scrie o funcție recursivă care afișează în ordine crescătoare numerele naturale din intervalul [start, end], unde inceput si sfarsit sunt parametri de intrare pentru functia dată:

void printAsc(int start, int end);

printAsc(1,4) => 1 2 3 4

Determinarea dimensiunii setului de date

end - start + 1

Pasul 1: determinarea cazului de baza

start == end

Pasul 2:

- Definirea ipotezei: Dacă apelăm funcția pe un set interval restrâns de date, funcția va afișa numerele din acel interval în ordine crescătoare
- Bazat pe ipoteză, se implementează soluța pentru setul de date de intrare

```
//Varianta 1
void printAsc(int start, int end)
{
   if (start == end)
        printf("%d", start); //cazul de baza
   else
   {
        printAsc(start, end - 1); //ipoteza/apelul recursiv
        printf("%d", end);
   }
}
```

```
//Varianta 2
void printAsc(int start, int end)
{
   if (start == end)
        printf("%d ", end); //cazul de baza
   else
   {
        printf("%d ", start);
        printAsc(start+1, end); //ipoteza/apelul recursiv
   }
}
```

```
//Varianta 3
void printAsc(int start, int end)
{
   if (start == end)
        printf("%d", start); //cazul de baza
   else
   {
        printAsc(start, ((start+end)/2));
//ipoteza/apelul recursiv
        printAsc(((start+end)/2 +1), end);
   }
}
```

Exerciții

Ex1: Pentru fiecare din următoarele relații explicați de ce se respectă/nu se respectă proprietățile de reflexivitate, simetrie, asimetrie și tranzitivitate

- "EsteFrateleLui" pentru un set de persoane
- R = { $\langle x,y \rangle | x^2 = y^2$ } pentru numere reale
- $R = \{ \langle x,y \rangle \mid x \mod y = 0 \}$ pentru $x \in \{1,2,3,4\}$

Exerciții

Ex2: Pentru următoarele relații să se demonstreze fie că este o relație de echivalentă, fie că nu este:

- ∘ Pentru numere întregi, a ≡ b, dacă și numi dacă a+b este par
- ∘ Pentru numere întregi, a ≡ b, dacă și numi dacă a+b este impar
- ∘ Pentru numere raționale, a ≡ b, dacă și numai dacă a-b este un întreg

Exerciții

Ex3: Să se definească un TDA pentru o mulțime cu elemente întregi

Ex4: Rescrieți funcția factorial astfel încât să nu fie recursivă

Ex5: Demonstrați prin inducție formulele din secțiunea "Sume și recurențe"

Ex6: Să se demonstreze folosind tehnica inducției puternice că orice număr natural n (strict pozitiv) poate fi scris sub forma

 $n = 2^i \cdot j$, unde i este un număr între $g \ge 0$ și j este un număr natural impar

Bibliografie selectivă

- Weiss, M. A. (1995). Data structures and algorithm analysis. Benjamin-Cummings Publishing Co., Inc..
- Shaffer, C. A. (2012). Data structures and algorithm analysis.
- Introduction to Data Structures, NYUx, edx.org (2022)